

Sameproblemet av Kathrine Nedrejord

Kathrine Nedrejord har med "Sameproblemet" skrevet en sterk og gripende roman om identitet, arv og tilhørighet. Boken tar for seg hovedpersonen Marie Engmo, som etter sin mormors død vender tilbake

til Finnmark for å delta i begravelsen. Hun forlater sin nyfødte datter og samboer i Frankrike for å konfrontere sin egen samiske bakgrunn, en arv hun har hatt et komplisert forhold til hele livet.

Fortellingen skildrer en søken etter forståelse, der Marie bestemmer seg for å skrive sin áhkkus historie. I prosessen avdekker hun familiens erfaringer med fornuftspolitikken og de skamfulle konsekvensene av å være samisk i et samfunn der dette lenge har blitt sett på som en byrde snarere enn en styrke.

Folk som sår i snø av Tina Harnesk

For en perle av en debutroman! Måriddja er 85 år, og har fått en dødelig kreftdiagnose, og er rasende. Ingen skal få vite det, spesielt ikke mannen Bierra, som har begynt å bli

dement. Måriddja bruker iPaden hans, og oppdager Siri, uten å helt forstå hvem hun snakker med. Hun vil ikke ha behandling, og er mer opptatt av å gjenfinne nevøen som de oppdro som sitt eget barn. Vi møter også Kaj som jobber på sykehuset og bruker fritida på å rydde i sin nylig avdøde mammas eiendeler. Romanpersonene er levende og omsorgsfullt beskrevet. *Folk som sår i snø* er godt plassert i Sápmi – fortalt med snert og spekket av anekdoter, myter, humor og alvor.

Finnmark fylkeskommune
Finnmárkku fylkkagiella
Finmarkun fylkinkomuuni

Lesetips!

Nye romaner fra Sápmi

Finnmarks-
bibliotekene

Dra ikke til havet av Elin Anna Labba

Du har kanskje lest «Herrene sendte oss hit - om tvangsflyttingen av samene» ei fagbok om da Norge og Sverige ble enige om å begrense hvor mye rein som får flytte over

grensen i 1919. Språket er så lyrisk at man nesten glemte at det er faglitteratur når man leser den. Men nå har samme forfatter kommet med ei ny bok, denne gang ei skjønnlitterær bok med historier om samebyer som ble demt ned under de storstilte kraftutbyggingene i Sverige på 1900-tallet. Ei bok som griper langt inni sjelen, kan virkelig anbefales.

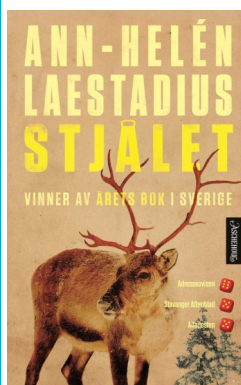
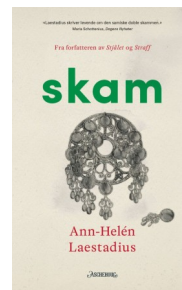

Planterhaug / Lángtdievvá av Sigbjørn Skåden

Romanen er utgitt på både norsk og tornesamisk, og tar for seg hva det betyr å være same og søken etter en plass å kalle hjem, selv når hjemstedet er preget av sår og forfall.

Fortellingen balanserer mellom alvor og humor, og gjennom et poetisk og presist språk belyses ulike perspektiver på det å være same i en verden der kultur, tradisjoner og moderne livsstil stadig er i forhandling med hverandre.

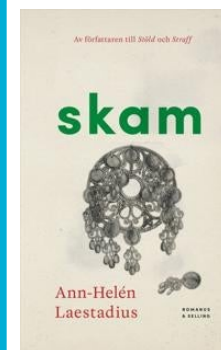
Sápmi-trilogien av Ann-Helén Laestadius

I den første boken i trilogien, **Stjålet**, som har kommet med ulike omslag, blir ni år gamle Elsa vitne til at en mann dreper reinkalven hennes. Hun trues til taushet, og oppveksten preges av smerte, sinne og en konstant påminnelse om uretten hun har sett. Familien kjemper for rettferdighet, men spenningene mellom samer

og andre i lokalsamfunnet setter generasjoner opp mot hverandre. Laestadius skildrer et glemt Sverige der mennesker blir satt mot hverandre, og hvor reindrift og samisk kultur stadig utfordres.

I den andre boken **Straff**, blir reindriftsbarna Jon-Ante, Else-Maj, Nilsa, Marge og Anne-Risten på 1950-tallet tatt fra familiene sine og tvunget til nomadeskole. Samisk språk er forbudt, joik syndig, og barnas trygghet erstattes med frykt og straff. Tretti år senere må de konfrontere traumer som aldri har blitt glemt når husmoren fra skolen dukker opp igjen. Romanen bygger på virkelige hendelser og viser hvordan statlige overgrep har knust generasjoner og brutt familieband.

Skam er den tredje og avsluttende boken i **Sápmi-trilogien**. Her vender Marina tilbake til Kiruna etter et år sørpå og må konfrontere sin barndoms traumer og de strengt troende slektningene som aldri har glemt hennes fortid. Romanen utforsker identitet, umulig kjærlighet og arven av skam, og gir en storslått avslutning på Laestadius' Sápmi-trilogi.